

щеніа. Както е правилъ царь Давидъ, той макаръ да вѣше украсенъ съ порфиръ и коронъ, и натваренъ съ толко скѣтовны работы, но пакъ ставалъ по средъ ноць и съ молѣлъ богъ. Той диня, отъ много скѣтовны грижи, нѣмалъ време да съ помоли богъ, но когато сичките хора спяха на дубели постилки и съ обрѣщаха отъ една страна на друга, тога царь Давидъ возносилъ богъ свонте грѣши молитвы, за които полѣчилъ прощеніе отъ бога, и помощь противъ дѣшманите си на вой. И кога той былъ царь и съ молилъ толко, ами нѣе грѣши какко да направиме? той былъ царь, а живѣлъ по свато отъ калѣгерыте: защото истіето мѣ было неговыте денонощны сълзы, съ които измыкалъ сѣкомъ нощь легалото си и съ уморавалъ отъ въздышаніе, очите мѣ были сѣкога украсени со сълзы като съ маргары, и осмнѣвали съ плачь и молитвъ.

Тѣй съ молѣлъ богъ и апостола Павелъ, кога е былъ и въ темницата затворенъ. Тѣй да правиме и нѣе сѣкога и на сѣкое мѣсто: защото, кога имаме чисто сърце, тога сѣкаде можи да съ молиме богъ: и въ къщи, и на пѣте, и на сѣдилището, и на морето и на сѣкое мѣсто, и сѣкога можеме да полѣчимъ прощеніе като съ молиме съ чисто сърце. А най много трѣбъ да преминеме тамъ седмицъ съ постъ, милостыня и поканіе, съ които ще полѣчиме тѣка сичките добрини, а тамо ще наследиме царство небесное съ помощьтѣ на господа нашего Исуса Христа. Съмѣже слава во вѣки вѣковъ, аминь.

ВЕЛИКІЙ ВТОРНИКЪ

ЗА ДЕСАТЬТЕ МОМЫ.

Егда прїиде женихъ, готовыя внидоша съ нимъ и затворишася двери.

Благослови отче!

Благочестиви христїане днесъ евангелската притча възпоманѣва намъ десатѣте евангелски момы, които были повикани на свадба, но не полѣчиха сичките равнѣ почете: защото петѣте вѣха умни и като чѣха гласъ по средноць чи свадбата иди, понеже имаха масло запалиха си свѣтилицыте, посрещнаха свадбѣтѣ и вѣнзаха съ жениха. А